

- 4) Om begreppet "arbetsstället där föraren normalt är stationerad" i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006] inte kan definieras som den konkreta plats som föraren utgår från, det vill säga persontransportföretagets anläggning eller parkeringsplats eller någon annan geografisk plats som har definierats som den plats där färdvägen börjar, från vilken föraren regelbundet utför sina uppdrag och som han återvänder till när uppdragen är utförda, under sin normala tjänsteutövning och utan att följa några särskilda anvisningar från arbetsgivaren, kan då definitionen av detta begrepp i [förordning nr 561/2006] anses vara en bestämmelse om arbetsvillkor, med avseende på vilken arbetsgivarna och arbetstagarna genom kollektivförhandlingar eller på annat sätt får anta bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagarna, med beaktande av skäl 5 i samma förordning?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Sverige)
den 17 mars 2023 – Naturvårdsverket / Nouryon Functional Chemicals AB**

(Mål C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Naturvårdsverket

Motpart: Nouryon Functional Chemicals AB

Tolkningsfrågor

- 1) Är undantaget för enheter för förbränning av farligt avfall i punkten 5 i bilaga I till utsläppshandelsdirektivet (¹) – att alla enheter som förbränner bränsle ska ingå i tillståndet för utsläpp av växthusgaser, förutom enheter för förbränning av farligt avfall – tillämpligt på alla enheter som förbränner farligt avfall, eller krävs en kvalificerande omständighet för att undantaget ska tillämpas? Om en sådan omständighet krävs, ska enhetens syfte då vara avgörande för tillämpningen av undantaget, eller kan även andra omständigheter vara av betydelse?
- 2) Om syftet har sådan betydelse för bedömningen, ska undantaget ändå tillämpas på en enhet som förbränner farligt avfall men som har ett annat huvudsakligt syfte än sådan förbränning?
- 3) Om undantaget är tillämpligt endast på en enhet vars huvudsakliga syfte är förbränning av farligt avfall, vilka kriterier ska användas vid bedömningen av syftet?
- 4) Om det vid någon bedömning har en avgörande betydelse om enheten ska anses utgöra en integrerad del av en verksamhet vid den anläggning som är tillståndspliktig enligt direktivet – exempelvis på det sätt som anges i avsnitt 3.3.3 i kommissionens vägledning – vilka krav ska då ställas för att enheten ska anses integrerad? Kan det exempelvis krävas att produktionen ska vara omöjlig eller otillåten utan enheten (jfr EU-kommissionens vägledning s. 14, not 14), eller kan det vara tillräckligt att enheten är tekniskt sammankopplad med anläggningen och tar emot farligt avfall endast därifrån?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT 2003, L 275, s. 32).